

Luceafărul

Săptăminal editat de Uniunea Scriitorilor din Republica Socialistă România

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Ministerul Culturii și Artelor
CĂLĂ DE LECTURĂ

65 DE ANI DE LA FAURIREA P.C.R.

PARTIDUL, INIMA ȘI CONȘTIINȚA NOASTRĂ

Un jubileu glorios — 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român — o sărbătoare a inimii și conștiinței întregului nostru popor. Un jubileu care, în semnificația sa istorică, moral-politică și socială, este o cuprindere a însăși luptei, a însăși muncii și vieții noastre ca țară și popor, ca națiune al cărei puternic centru vital — partidul — s-a arătat și se arată îndepățat și ne exprimă și să ne conducă pe drumul unor neperitoare victorii. Am nutrit și nutrim de aceea sentimente mari, înălțătoare, am trăit și trăim în lumea unor fapte convingeri care fac modul existenței însăși și alcătuiesc starea de conștiință cu care ne gândim întregul trecut, întregul prezent și întregul viitor. Pentru că acest jubileu este arcul de boltă sub care istoria vie și densă a țării a primit și primește semnul plener de cea mai profundă și mai expresivă identitate, aceea a realității prin care putem vorbi și comunica azi de la înălțimea unor înfăptuiri eroice, revoluționare, în toate domeniile de activitate. Și de la înălțimea însăși a condiției de om și umanitate, de la înălțimea ideilor și idealurilor pentru care, făurindu-se pe sine, partidul nostru comunist a făcut de fapt o nouă țară, primind-o din temelii.

Cuvântarea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la adunarea solemnă organizată cu prilejul aniversării a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, un strălucit și cuprinzător document al propriei noastre contemporaneități, relevă întreaga dimensiune a drumului parcurs, un drum înalt și gloriu, un drum de jertfe și sacrificii, un drum al încrederii nestrămutate în victorie, în forța poporului de a-și lua în stăpânire drepturile și libertățile sale fundamentale și de a hotărî asupra propriului destin, iluminat, însoțit și condus de partidul său comunist, axa mereu vie și trează a idealurilor sale, călăuză sa eroică și îndepățată, înima și viața sa. L-au legitimat și îl legitimează evenimentele cruciale ale istoriei, temelii adânci ale luptei pentru independență și libertate, culmi înalte ale gândirii politice și sociale, creșterea și dezvoltarea unității și unității prin care, ocupându-și un loc demn și respectabil în istoria lumii, poporul român a putut privi prin sinea lui, neîntrerupt, al generațiilor asupra propriei sale alcătuiri și asupra propriei sale meniri, într-o perspectivă care e a realității de fapt astăzi și rămâne a menșurii sa de viitor. La aniversarea a 65-a aniversării, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, putem privi cu îndreptățită mândrie la drumul parcurs, la marea realizări obținute în revoluția și construcția socialismului. Și, în aceeași ordine de idei: Avem un puternic partid revoluționar și, mai presus de toate, avem un minunat popor care, în întregul său milenar, nu s-a plecat niciodată în fața suprietorilor, a luptat și a dat cele mai mari sacrificii pentru a-și păstra ființa, pentru a-și apăra existența și pentru a merge cu încredere în fața Partidului Comunist Român care răspunde pe deplin în interesul vital al întregii națiuni, ale asigurării viitorului fericit al patriei noastre!

Ziua independenței, ziua victoriei

Îngemănează istoria două date esențiale către care converg și de la care pleacă multe din semnificațiile noastre politice și sociale. Ziua independenței și ziua victoriei fac arcul de boltă prin care timpul, sub forma marilor evenimente care l-au marcat, a devenit și devine o coordonată proprie luptei și muncii noastre ca țară și popor pentru înfăptuirea idealurilor și aspirațiilor fundamentale. Acel 9 Mai 1877 și acel 9 Mai 1945 reprezintă mari trepte în sus pe drumul mării noastre deveniri, ele însele fiind o vastă concentrare de forță a făuririi identității naționale, a participării la făurirea propriei istorii. Și nu numai atât. Pentru că, în esența lor, aceste momente naționale propun și relevă semnificații de ordin mai larg care prescopia istoria ideilor de independență și libertate în lume, participarea poporului nostru la lupta pentru afirmarea și înfăptuirea acestora în consens cu aspirațiile și frământările altor țări și popoare. În 1877 ne-am dobândit, pe cimpul de luptă, independența dar conștiința acestora făcuse mai demult orizontul altor și altor evenimente. Anul 1848 este unul dintre acestea: la fel și actul Unirii. Independența ca scop și realitate se făurea eveniment cu eveniment și treaptă cu treaptă la scara unei acute și cuprinzătoare conștiințe de sine a poporului. Pe acest traseu continuă să se întemeieze istoria în actele ei ireversibile și se întemeiază, în perspectivă, însuși statutul nostru de suveranitate. Independența e corolarul unirii, al luptei unite iar

victoria pe care a configurat-o avea să ceară lămuriri și să alce victorii, un drum lung și clocoțitor al luptei care avea să cunoască tensiune și relieuri revoluționare de maximă importanță pentru întregul nostru destin contemporan. Făurirea Partidului Comunist Român, avea să însemne continuarea și ridicarea acestei lupte la altitudini și dimensiuni istorice noi. Actul revoluționar de la 23 August 1944, ei însuși o victorie istorică, decisivă pentru soarta națiunii noastre, avea să deschidă calea victoriei de la 9 Mai 1945. Avea să scurteze această cale și să apropie victoria națiunilor împotriva celui mai crunt dușman al popoarelor, fascismul. Înfrângerea masinelor de război hitleriste dădorea mult actului revoluționar românesc și drumul victorios de la 9 Mai 1945 trece indiscutabil și prin câmpurile și munții patriei, prin jerfa și eroismul ostașilor români, ca și prin mîntea și sufletul întregii noastre națiuni. Această victorie, așa cum sublinia președintele țării, ne-a dat și ne dă sentimentul că o conștiință unei datorii împlinite. Acest 9 Mai, în dubla sa semnificație, este mărturia noastră de credință. Ideea de independență și ideea de victorie se alătură în marea aceleiași destin. Iar realitatea ca și durată lor se cuprind pe mai departe de istorie și fac boltă de sprijin a tuturor demersurilor și inițiativelor noastre în contemporaneitate, pentru făurirea unei lumi a păcii și înțelegerii, a progresului și civilizației celei mai înaintate.

INTREAGA CREAȚIE, ÎN TOATE DOMENIILE, TREBUIE SĂ FIE PĂTRUNSĂ DE SPIRITUL REVOLUȚIONAR, DE UMANISM, SĂ CONTRIBUIE LA EDUCAREA ȘI FORMAREA CONȘTIINȚEI SOCIALISTE REVOLUȚIONARE A MASELOR POPULARE. O MARE ÎNSEMNĂTATE ARE, ÎN ACEASTĂ PRIVINȚĂ, FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI”, CARE REPREZINTĂ CEL MAI LARG CADRU DE PARTICIPARE A MASELOR POPULARE LA VIAȚA CULTURAL-ARTISTICĂ, LA PĂSTRAREA ȘI DEZVOLTAREA GENIULUI CREATOR AL POPORULUI NOSTRU — ADEVĂRATUL CREATOR COLECTIV AL CULTURII ȘI ARTEI NAȚIONALE. NUMAI ÎN STRÎNSĂ LEGĂTURĂ CU POPORUL, CU TRADIȚIILE SALE ÎNAINȚATE ARTA VA FI ÎN SLUJBA POPORULUI, A PROGRESULUI, VA SERVI VICTORIA SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI!

NICOLAE CEAUȘESCU

CINCI FORUMURI COMUNISTE ALE EPOCHI NICOLAE CEAUȘESCU

ÎN PAGINILE 4-5

Patria.
Partidul Comunist
Patria este marmora, țarina sub talpă, rădăcinile limbii, întregul, Partidul este sinul, latina grădinișor, locul nostru sub constelații, clipa cea recedată, și-l încarcă cu forța renașterii tragice, Patria este Valea Părinților, istoria, de măr, jocul generațiilor, curcubeul, Partidul aduce primăvara umană, eliberarea prin luptă, abolirea umbrelor, Patria este auricolul soarelui, piinea, dragostea de femeie, iarba, sărutul,
Ovidiu Genaru

Progresul culturii

Stadiile devenirii literaturii române contemporane, cristalizarea liniilor sale de forță sub impactul mutațiilor înregistrate de societatea noastră socialistă într-un răstimp relativ scurt nu pot să nu treacă să fie privite doar ca un simplu reflex al procesualității transformărilor ce au loc la scara împrejurărilor materiale pe ecranul unei conștiințe artistice, dispuse să-și revendice nu numai un registru tematic și axiologic distinct ci și un statut nou, un rol activ și activizant în raport cu sensul progresului culturii naționale în ansamblul ei. Literatura noastră de azi este un organism ce întretine multiple și statornice legături cu realitatea socială și istorică în perpetua mișcare, nemulțumindu-se să rămână în postura de instanță subalternă sau port-voce plată unor interese și cerințe exteriore, heteronome, supradeterminante. Calitatea ei ireductibilă decurge din capacitatea de a-și asuma deopotrivă misiunea de senzor, în măsură să surprindă și să înregistreze tensiunea realului, și de ferment al unei noi spiritualități. Congresul al IX-lea al partidului, congres ale cărui reverberații s-au făcut simțite din plin în toate domeniile vieții societății românești, a imprimat și literaturii, creației scriitoricești și

Al patriei

Al patriei — de cînd a izbîndit Și-al rădăcinii semn și-al înnoirii, Căci ești dreptatea ca și legea mea, partid, Ești și triumful și-mpăcarea firii, Norocul meu și grija-n care-mi știu Cerul din ochi și steaua ce se-aprinde, Al patriei — cînd ca un fulger viu Te-ai ridicat din veac și pretindîndi, Al patriei — pentru că-nîtlul ei Și cel mai treaz, mereu, și mai fierbinte Reazim la gînd și reazim la idei, Al dat și forța de a-și păși-nainte, Al patriei — izbîndă-o tot ce-nfrunți Și te frîmîți, dai liniște sub soare, Din rotațoarea grea planetă-o unei frunți O rotațoare, grea, lumină și mai mare, Fîntă-a tot ce-nalți și îi dai steag, li dai cuvînt și-i dai și patrie, visare, Al patriei — cînd pe curbură-acestui veac Pacea-i un sfînx și-i cere apărare, Al patriei — pentru că-n patria destin, Măcă și lege-a tuturor și scară, E-nvîndicî Eroul să-l cîntim deslin Cu inima o cupă de rouă peste țară, A. I. Zăinescu

PRIMĂVARA DIN NOI

Opilăria multora dintre noi are, chiar și în amintire, zone de întuneric pe care sufletul nu mai vrea să le chemă dar memoria le-a înregistrat cu fidelitate fiindcă sîrăcia, foamea și umilinta lasă urme adînci. Fără termen de comparație e greu să cuprînzîm într-o singură reprezentare BINELE uriaș pe care socialismul, anii reconstrucției naționale, și, mai ales, perspectiva deschisă României prin Congresul al IX-lea al Partidului ni l-au dăruit. La noi, viitorul nu mai putește în vagul dimensiunilor sale inesizabile, el este un proiect al prezentului. Chiar și timpul și-a pierdut caracterul imprevedibil transformîndu-se într-o formă a realității în devenire, nu doar tot-cuprînzătoare dar și previzibilă. Activăm conștient, sperăm conștient, deprindem conștient, și din cîte cuvinte s-ar cădea să alegem pentru a omagia marelui jubileu al aniversării

Partidului Comunist Român poate că sentimentul apartenenței care ne încălzește inimile și ne guvernează activitățile este cel mai bine ales să exprime natura fierbinte a sentimentelor de dragoste și recunoștință pe care le nutrim. L-am trăit din nou, cu profundă emoție, cu deplină satisfacție și bucurie, ascultînd cuvintele prin care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, recapitulînd marile înfăptuiri ale socialismului în România, recapitula, de fapt, un sentiment de iubire; adeviziunea conștientă, liberă și entuziasată a poporului nostru la destinul patriei. E suficient să ridici doar privirea pentru ca să vezi, astăzi, în România, înfăptuirile de excepție care i-au schimbat și fizionomia de altădată și spiritul. E multă lumină, acum, primăvara, și privești la conturul clar, fată, însă, că cea mai incîntătoare privește pe care se cade s-o contemplăm în acest mai încărcat de istorie și de semnificații este privești la conștiință, perspectiva strălucitoare în care dragostea și devotamentul, hotărîrea și abnegația omenească, speranța în pace și fericire se pot contempla ca niște privești de primăvară, ca o apoteoză a patriei din noi.

ROMÂNIA CONTEMPORANĂ
marile platforme ale noului
ÎN PAGINA A 6-A

Cornelia Ionescu

Literatura unei construcții: omul nou (II)

Originalitatea literară nu este o chestiune formală, reducibilă la simplul joc al formelor artistice, la experimental nesfîrșit al acestora. Originalitatea este, în primul rînd, o problemă de conținut al operei, avîndu-și izvoarele în chiar izvoarele vieții care îi dă naștere. Din această relație obiectivă, necesară, cuprînzătoare se formează și problematica omului nou în literatură și arta noastră contemporană. După cum am văzut, documentele partidului nostru nu numai că dezvăluie prezența unei astfel de legături, ci o

și revendică, pe drept cuvînt, la temelia fenomenului literar-artistice românesc de azi. Asimilarea realului în viziunea erotoare constituie cheia de boltă a originalității. Fînd vorba despre o realitate care se construiește pe sine, după o dinamică proprie, originalitatea literatură-artistice se rezolvă prin descoperirea, într-o formă specifică, a factorilor morali, spiri- Dumitru Bălăeț

Continuare în pag. a 2-a

Lucafeărul

Continuare în pag. a 2-a

POEZIA PĂMÎNTULUI NATAL

Scrisori de acasă

Capitolul de Nicolae Dragoș este prezent mai todeauna la aniversările sau comemorările lui Tudor Argezei semnificative, dincolo de amănuntul că autorul...

șient fiind deci de acest lucru, poetul încearcă să reușească — să se debaraseze de model. Stampa din volumul Coloană de-a lungul (Ed. Eminescu, 1971), este un bun exemplu de inspirație...

Fănuș Băileșteanu

Vitalitatea mitului

Ihorcan din Săliștea Belușului, Gheorghe Pituț ilustrează sub raport liric o substanță sufletească transilvană, mai apropiată de Octavian Goga decât de Aron Cotruș.

rului mare / Din centrul cîntărilor! / Și celălalt, cu balanțele lor / Infernale / Unde viața, lumea stau sus / iar ei ca un puroi de plumb / Atîrnă mai jos / Decît apele mării!.

Artur Silvestri

rădăcina zgomotelor zilei / Un gard de fier respinge călătorul / Și noaptea dorm / Alături de cîine / Pe comoră / Aud cum curg din ea / Lumini pe dedesubt / Mă cert în fiecare zi / Cu tatăl meu / Pentru un metru de adînc / Săpat / Mă însălmînțî / Pași lui de pînă / Atît de grei pe cînd cobor / Trudii / Pot să strînească un cutremur / Și niciodată n-o să ajung / Sub vatra casei noastre / Unde trăiește vina de aur!.

Artur Silvestri

Desen de Florin Ilie

Simboluri ale permanenței

Volumul lui Paul Tutungiu — Partidul și poezia — rezumă, în mare parte, sensurile poezilor din celelalte cărți ale acestui autor.

el este adîmă amforei goale; / el are ochi, dar nu vede Patria, / el are urechi dar nu aude sunetul / și nu pricepe armonia Patriei, / el are inimă dar în pulsul ei / nu este adăugată respirația Patriei!.

Alexandru Ruja

Antologia 'Luceafărul'

POEZII ȘI PARTIDUL

Deținător

al dreptelor balanțe

Cel pentru care versurile populului e lege, De-al țării mers înscrind-a calendare, Geometrul acțiunii necesare, — Cel care omenește înlește

Prefacerea fluidelor inele Care ne leagă, în vreme, pe vecie, — Înaltul crin cu flacăra lui vie În zile bune sau în zile rele.

Deținător al dreptelor balanțe Cu talgere de foc și de omăt, — Cel care nu cunoaște cuvîntul îndărăt, Ci doar urcușul marilor speranțe.

Virgil Teodorescu

A munci, gîndind

A gîndi e o muncă, A alăpta un prunc sau o pruncă e un miracol și este o muncă.

A gîndi un prunc sau o pruncă, într-un desis e o luncă, Fruntea cu osul ei cu tot e un plug! Gîndul e un jug la care creierile noastre înhămate ară gîndiri binecuvîntate.

Nichita Stănescu

Poetul și Patria

Gura mea rostește cuvinte de Dunăre, cuvinte care privesc, ziuă e patria soarelui... Te iubesc — strigă frunza

copacului ei. Te iubesc. Gura mea rostește cuvinte de Dunăre, cuvinte care privesc.

Tu amintire neîntîmpinată, tu fructul meu nevăzut, fiul ochiului meu, fiul auzului meu, tu amintire neîntîmpinată, tu fructul meu nevăzut.

Atomii vremii se-nrădăcoștră Soarele e-adevărat, ora palpită, forme respiră spațiu pasionat. Prea fericit fie sinul de lîră care m-a alăptat.

Gura mea rostește cuvinte de Dunăre, cuvinte care privesc. Văzul e patria ochiului. Te iubesc — strigă inima singelui ei. Te iubesc. Gura mea rostește cuvinte de Dunăre, cuvinte care privesc.

Cezar Baltag

Un singur cuvînt

Am văzut în temnița veche, zgîrit de fierul cîtușelor, pe zidul celuiui condamnăților la moarte-un cuvînt repetat:

Fiecare literă, ca o vină de singe se deschide desprînzîndu-se de zid, în rașie smulgeră și celula condamnăților la moarte, părăsirea furtunii, încrustat de fulgere.

V-ascult, foșnind în cîntec fierbințe, cum ascult în spicele tinere, aurul împlinirii cuvinte, osemintele gîndirii...

Gheorghe Tomozoi

Lirismul — manifest

Unoscut pe tărîm publicistic, Ilie Purcaru ne oferă dovada vocației sale poetice în volumul 'Marsul de august', volum ce se înscrie pe linia lirismului angajat, mobilizator, de rezonanță publică.

nează, în lirica autorului, energia morală care dinamizează verbul, departe de a fi contemplativ, conștiința poetului se implică direct în acțiunea socială, odată ce convertite în apel mobilizator.

Alexandru Horia

POPORUL ÎN FAURIREA ÎN AL PARTIDULUI LABĂT. »

Ele presupun o mobilizare a tuturor posibilităților și capacităților noastre...

Am asistat, asistăm și participăm la procesul acțiunii timpurii socialista asupra oamenilor...

Sintem solicitați de mari transformări umane, de structuri care dăinuiesc afundării...

Ele ne impun să mai sunăm cuvintele încă o dată pentru a le găsi fațeta și sonoritatea...

CONGRESUL XII

Graiul comun al muncii

Mărturisesc că fiind născut într-un colt al țării unde realitatea conviețuirii unor oameni de naționalități diferite...

Pe acest fundal își dobândesc semnificația reală și profundă conștientizările Raportului privitor la participarea activă a naționalităților...

Cuvintele prin care secretarul general al Partidului Comunist Român a sintetizat într-o formă de nobilă rezonanță și de profundă adevăr...

Cuvint pentru om

Pentru România, până nu prea de mult global pământesc era foarte mare și puțin...

Marele poem

A fost unul dintre cele mai înălțătoare poeme pe care poporul român a avut...

Acest poem mărește trebuie văzut ca un adaos în ființa noastră milenară...

Nu trebuie să ne apropiem de poezie încolțită de gândul neputinței...

relativ scurt, o țară, neglijată de noroc în trecut s-a ajuns la nivelul de înfiorare de astăzi...

CONGRESUL XIII

A fi al țării tale

A fi al țării tale și prin aceasta, numai prin aceasta, al lumii în care trăiești...

Lată sensurile, marile repere de constiință și speranțe ce ne-au însoțit istoria...

Putem contempla acum, în acest ceas de sărbătoare, când un popor și un partid împing marea...

Dar, așa cum spune secretarul general al partidului, „nimic n-a venit de sine, nimic n-a căzut din cer”...

Putem contempla acum, în acest ceas de sărbătoare, când un popor și un partid împing marea...

La fel ca și în trecut, în prezent, în viitor care va fi așa cum îl gândim...

CONGRESUL XI

Stă în puterea noastră să ne construim viitorul!

Am vorbit la Congres delegații comunistilor din țară și din străinătate...

Plai românesc

N-am să mă pot rupe, mamă, de tine Așa cum n-o ieși din sineși nimeni...

Căci ești înțelesă în limba noastră Nici dintr-o lebădă sau căprioară...

Eu nu pot, mamă, să te părăsesc, Că-i dulce plaiul nostru românesc...

În vreme de război înfloriră din țară și din străinătate...

În vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

la vreme de război înfloriră din țară și din străinătate...

la vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

la vreme de război înfloriră din țară și din străinătate...

la vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

în vreme de război, mierle-n extaz surpă-n tunică...

înfloriră pe roți și copile: palmile netezesc țărina cu dăușia...

LITURATORII TINERILOR DESPRE TINER

Lumile în prefațere

Un prozator tânăr, peste măsură de înzestrat, cu un modern simț al construcției epice, nerăsfățat de critică, este Ioan Dan Nicolescu (n. 1947)...

Simțul dimensiunii fundamentale

Se frapază, mai întâi, în romanul lui Radu Anton Roman, „Zile de pescuit” (ed. Cartea Românească 1985)...

carilor are ceva din zbaterea ucigătoare a apei sub furună. La fel limbajul lor — dur, tăios, crud. Efortul de a străbate întinderea apei cere oameni tari...

Etnologie și etimologie

Conoscute înscrise la lui Acornion din Dionysopolis — pe care a folosit-o pentru prima dată Vasile Parvan...

„Iată, pe scurt, un material foarte pretios, un unghi fericit de abordare. Mai ales cu instrumentele literaturii, a epicii lui Burebista. Două romane despre Acornion din Dionysopolis ne-au propus...

Lumile azei „Bendis”, curtea lui Ioan Dumitru Dencu, are cu subtitlu „discurs desen mare rege Burebista”...

Nicolae Georgescu

Vieți în „timpul” tradiției

Volumele „Cioplotul viselor” (1975), „Dealul lupului” (1978) și „Povestile de ficare ză” (1983) prieliesc întâlnirea...

„Dealul lupului” (1978) și „Povestile de ficare ză” (1983) prieliesc întâlnirea cu Jean Băileșteanu...

„Dealul lupului” dispune atunci când nu acționează, să-și asume rigorile „artei conversației”...

Alexandru Ruja

SPORT

STEUA — campioana Europei

Seara de 7 mai, cind Steua a devenit regina Europei, va intra scrisă cu litere de foc în istoria fotbalului românesc...

flarea tăiată, genunchii tremurând și blestemul însingurându-și buzele. Numai cei duri rezistă. Dar cu ce preț!

imprime sigiliul unic. Mai e-a păruț, până aseră, că as cunoaște toate talele și puterile de care dispune Steua...

Întreaga echipă militară a jucat ireproșabil și la o cotă pe care puține formații o vor mai atinge în viitor...

Șteua a desebit întina din care ne era sece să bem o lăcomie fără margini...

Fănuș Neagu

Fără a căuta semnificații mai adinci, fără a analiza psihologicele schitate, Jean Băileșteanu sondează cotidianul...

„Fără a căuta semnificații mai adinci, fără a analiza psihologicele schitate, Jean Băileșteanu sondează cotidianul în care dislocarea forței de muncă s-a preocupat...

Amestecul de sietenie și fudule (darul nașii la nuntă) suficientă aflată, însușirea unei comportament modern...

Cu mai multă invenție epică, interpretare și grijă pentru construcție, Jean Băileșteanu (ucenic al lui Nicolae Velea...

Constantin M. Popa

Z. Cărlugă

